

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 4C/152/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613202628
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Puklušová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2020:7613202628.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Darina Puklušová, v právnej veci žalobcu: GALVÁNIHO 2, s.r.o., IČO: 35853620, so sídlom Galvániho 7, 821 04 Bratislava, právne zastúpeného BBH advokátskou kanceláriou, s.r.o., so sídlom Gorkého 3, Bratislava proti žalovanému: NOVES okná, a.s., IČO: 31683789, so sídlom Radlinského ul. 24, Spišská Nová Ves, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou Taragel a Akram, s. r. o., Starosaská 11, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 50 413 091, o zaplatenie 15.007,92 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 0,05 % za každý aj začatý deň omeškania, z týchto súm:

- zo sumy 29,61 eur od 26. 2. 2013 do 30. 4. 2013,
- zo sumy 176,93 eur od 26. 2. 2013 do 30. 4. 2013,
- zo sumy 147,68 eur od 26. 2. 2013 do 30. 4. 2013,
- zo sumy 3.193,45 eur od 26. 2. 2013 do 30. 4. 2013,
- zo sumy 1.004,69 eur od 26. 2. 2013 do 30. 4. 2013,
- zo sumy 149,16 eur od 26. 2. 2013 do 30. 4. 2013,
- zo sumy 3.193,45 eur od 26. 2. 2013 do 30. 4. 2013,
- zo sumy 1.004,69 eur od 26. 2. 2013 do 30. 4. 2013,
- zo sumy 147,86 eur od 26. 2. 2013 do 30. 4. 2013,
- zo sumy 149,72 eur od 26. 2. 2013 do 30. 4. 2013,
- zo sumy 1.004,69 eur od 26. 2. 2013 do 30. 4. 2013,
- zo sumy 2.182,40 eur od 26. 2. 2013 do 30. 4. 2013,
- zo sumy 1.011,05 eur od 26. 2. 2013 do zaplatenia,
- zo sumy 139,48 eur od 26. 2. 2013 do zaplatenia,
- zo sumy 1.004,69 eur od 26. 2. 2013 do zaplatenia,
- zo sumy 3.193,45 eur od 26. 2. 2013 do zaplatenia,
- zo sumy 156,79 eur od 7. 6. 2013 do zaplatenia,
- zo sumy 3.193,45 eur od 7. 6. 2013 do zaplatenia,
- zo sumy 1.004,69 eur od 7. 6. 2013 do zaplatenia,
- zo sumy 265,18 eur od 7. 6. 2013 do zaplatenia,
- zo sumy 513,29 eur od 7. 6. 2013 do zaplatenia,
- zo sumy 3.193,45 eur od 7. 6. 2013 do zaplatenia,
- zo sumy 1.004,69 eur od 7. 6. 2013 do zaplatenia,
- zo sumy 212,47 eur od 7. 6. 2013 do zaplatenia,
- zo sumy 250,10 eur od 7. 6. 2013 do zaplatenia,
- zo sumy 186,53 eur od 7. 6. 2013 do zaplatenia,

na bankový účet žalobcu vedený v Slovenskej sporiteľni, a. s. IBAN: SK06 0900 0000 0001 7928 8584, SWIFT: GIBASKBX, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. P r i z n á v a žalobcovi náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o ktorých výške súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajší súd domáhal od žalovaného zaplata sumy 14.853,73 eur s prísl. titulom dlžného nájomného a zároveň požadoval plnú náhradu trov konania. Svoj nárok opieral o nájomnú zmluvu, ktorá bola uzavretá dňa 26. 1. 2010 medzi žalobcom, ako prenajímateľom, a žalovaným, ako nájomcom, ktorej predmetom bol nájom nebytových priestorov na I. nadzemnom podlaží v budove na W. ul. č. 7/A v Bratislave - Trnavka, ktorá nehnuteľnosť je zapísaná na LV č. XXXX v kat. území K.. Predmetom nájmu boli aj tri vonkajšie parkovacie miesta, pričom nájomná zmluva bola uzavretá na dobu určitú 62 mesiacov, teda do 31. 3. 2015.

2. Dňa 24. 8. 2012 došlo k uzavretiu zmluvy o odpredaji časti podniku, v ktorej žalovaný odpredal samostatnú organizačnú zložku - komplexnú prevádzku na ul. W. Č.. X/A Z. K. na spoločnosť PROFIWOOD, s. r. o. so sídlom 1. mája 4312, Liptovský Mikuláš. Nakoľko žalobca podal žalobu o neúčinnosť predmetnej zmluvy o odpredaji časti podniku, súd konanie o vymáhanie dlžného nájomného prerušil do právoplatného ukončenia veci vedenej pod sp. zn. 10Cb/84/2012. Potom, čo odpadol dôvod na prerušenie konania (rozsudkom sp. zn. 10Cb/84/2012 bolo určené, že predmetná zmluva o odpredaji časti podniku je neplatná), žalovaný navrhoval žalobu zamietnuť s tvrdením, že v konaní nie je pasívne legitimovaným subjektom, nakoľko faktúry, ktoré boli vypracované žalobcom za prenájom prenajatých priestorov, boli vystavené na odberateľa PROFIWOOD, s. r. o., nie na žalovaného.

3. Po rozsiahlom vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 14.853,73 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,05 % za každý aj začatý deň omeškania z jednotlivých dlžných súm tak, ako boli popísané vo faktúrach vystavených žalobcom a predložených spolu so žalobným návrhom dňa 23. 4. 2013. Súd teda priznal žalobcovi okrem požadovanej istiny aj príslušenstvo, a to v nájomnej zmluve dojednanú výšku úroku z omeškania 0,05 % za každý aj začatý deň omeškania z jednotlivých dlžných súm odo dňa splatnosti faktúr tak, ako to bolo uvedené v 1. bode výroku rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 4. 3. 2019.

4. Súd zároveň priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania voči žalovanému.

5. Proti tomuto rozsudku žalovaný podal odvolanie, v odôvodnení ktorého naďalej zotrvával na stanovisku, že v konaní nie je pasívne legitimovaným subjektom, napadol rozsudok nielen čo do základu, ale aj čo do výšky s tvrdením, že žalobcom vyčíslené nájomné v časti indikácie nájomného je nepreskúmateľné. Za nesprávny považoval rozsudok aj v časti priznaných úrokov z omeškania, kde súd žalobcovi priznal úrok z omeškania z nezaplatených faktúr odo dňa splatnosti tej-ktorej faktúry, ktoré boli vystavené na inú spoločnosť, a to na spoločnosť PROFIWOOD, s. r. o. Faktúry neboli žalovanému doručené, nezaradil ich do účtovníctva. Nakoľko sa splatnosť nájomného podľa nájomnej zmluvy odvíja do vystavenia faktúr, nemohol sa žalovaný dostať do omeškania s ich úhradou, keď boli doručené niekomu inému.

6. Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co/157/2019 zo dňa 10. 6. 2012 bol potvrdený rozsudok v napadnutej časti, a to v I. výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 14.853,73 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V zostávajúcej vyhovujúcej časti I. výroku, teda v časti priznaných úrokov z omeškania vo výške 0,05 % za každý aj začatý deň omeškania z jednotlivých dlžných súm, a vo výroku III. o trovách konania bol rozsudok zrušený a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na nové rozhodnutie. V zmysle stanoviska krajského súdu odôvodnenie priznaného príslušenstva istiny nebolo v rozsudku preskúmateľné, nakoľko nebolo zrejmé, ako súd dospel k záveru, kedy sa žalovaný dostal, z akého dôvodu do omeškania s plnením jednotlivých dlžných súm, čo nebolo skutkovo a právne odôvodnené.

7. V intenciách zrušujúceho uznesenia krajského súdu súd vo veci nariadil nové pojednávanie. Vyzval strany sporu, aby sa ku zvyšnému nároku príslušenstva istiny, o ktorom zatiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté, písomne vyjadrili.

8. Žalobca v písomnom vyjadrení poukázal na bod 8.5 a 8.7 nájomnej zmluvy uzavretej medzi stranami sporu v zmysle zákona č. 116/1990 Zb. o nájme a podnájme nebytových priestorov v znení neskorších predpisov, v ktorých sa uvádza nasledovne: V zmysle bodu 8.5 Nájomnej zmluvy: „Mesačná suma na úhradu za príslušný mesiac je splatná vopred, a to do 14 (štrnástich) dní od vystavenia faktúry prenajímateľa.“ V zmysle bodu 8.7 Nájomnej zmluvy: „Ak prenajímateľ nedoručí nájomcovi faktúru na mesačnú sumu na úhradu najneskôr do 7 (siedmich) dní pred dňom splatnosti, bude mesačná suma na úhradu pre nájomcu splatná do 7 (siedmich) dní po doručení faktúry na mesačnú sumu na úhradu nájomcovi.“

9. Ďalej citoval bod 26. a 27. rozsudku súdu druhej inštancie, v ktorom sa okrem iného uvádzalo, že sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, ktorý z dokazovania vyvodil, že žalovaný sám zapríčinil nezákonný stav (predmetnou zmluvou o predaji časti podniku - neplatným právny úkonom), čím sťažil vymožiteľnosť pohľadávky žalobcu voči nemu, ktorej sa domáha v tomto konaní. Z uvedeného vyplýva, že nemôže byť na ujmu žalobcovi, že v čase, keď mu bol oznámený predaj časti podniku, v dobrej viere v platné právne nástupníctvo nového subjektu vystavil faktúry za nájom na tento nový subjekt, t.j. spoločnosť PROFIWOOD s.r.o.

10. S odkazom na skutočnosť, že predmetná Zmluva o predaji časti podniku uzatvorená medzi Žalovaným a spoločnosťou PROFIWOOD s.r.o. je neplatná, vyplýva, že nájomné a platby s ním spojené bol povinný vždy uhrádzať žalovaný.

11. V zmysle nájomnej zmluvy sa strany sporu platne dohodli na momente splatnosti nájomného a platieb s ním spojených, a preto žalobca navrhoval, aby úrok z omeškania mu bol priznaný odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom uplynula splatnosť faktúr doručených žalovaným označenému tretiemu subjektu.

12. V závere žalobca uviedol, že pokiaľ by súd sa nepriklonil k tejto argumentácii, je nepochybné, že v prípade faktúr, ktoré obsahovala výzva I. sa tieto dostali aj do priamej fyzickej dispozície samotného žalovaného najneskôr doručením tejto výzvy a do omeškania by sa v tomto prípade dostal žalovaný na siedmy deň od doručenia Výzvy I, teda dňa 26.02.2013. Pokiaľ ide o faktúry, ktoré obsahovala výzva II., v tomto prípade by sa podľa tohto výkladu dostal Žalovaný do omeškania najneskôr na siedmy deň od doručenia tejto výzvy, teda dňa 07.06.2013. K uvedenej argumentácií predložil kópiu písomnej výzvy s názvom - Dlžné nájomné za priestory na Galvaniho ul. č. 7/A v Bratislave, ktorá bola žalobcom doručená žalovanému podľa predloženej doručenký dňa 30. 5. 2013, ktorej predmetom boli jednotlivé rozpísané faktúry, označené ako Faktúry II, vystavené od 7. 8. 2012 do 3. 4. 2013 a ďalšiu písomnú výzvu zo dňa 4. 2. 2013 s priloženou doručenkou o jej prevzatí dňa 18. 2. 2013, ktorej predmetom bol rozpis priložených faktúr vystavených od 23. 7. 2012 do 2. 1. 2013, označené ako Faktúry I. Nakoľko ako už vyššie uviedol, sám žalovaný zapríčinil svojím konaním protiprávny stav a doručovanie faktúr inému, ním označenému subjektu na základe vlastného oznámenia, nemožno pochybovať o tom, že sa dostal do omeškania s takto doručenými faktúrami, pokiaľ ich neuhradil v lehote ich splatnosti. Žalovaný sa tak dostal do omeškania s úhradou faktúr márnym uplynutím lehoty ich splatnosti.

13. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 9. 11. 2020, na ktorom boli prítomní právni zástupcovia strán sporu.

14. Právny zástupca žalobcu zotrval na stanovisku vyjadrenom v písomnom podaní a požadoval plnú náhradu trov konania voči žalovanému.

15. Právna zástupkyňa žalovaného navrhovala, aby súd, pokiaľ prizná žalobcovi ním požadovaný úrok z omeškania vo výške 0,05 % za každý aj začatý deň omeškania, a to vzhľadom na rozhodnutie druhoinštančného súdu, navrhovala, aby príslušný úrok bol žalobcovi priznaný nie odo dňa splatnosti jednotlivých faktúr, ale 7. deň od doručenia jednotlivých výziev tak, ako to alternatívne navrhol v písomnom vyjadrení aj v stanovisku na pojednávaní žalobca.

16. Súd po takomto vyjadrení zástupcov strán sporu ich vyzval, či nie sú v konaní schopní a ochotní uzavrieť zmiernu, na čo právna zástupkyňa žalovaného uviedla, že zotrúva na prednesenom stanovisku, takže uzavretie zmiernu medzi stranami sporu nebolo možné.

17. V zmysle ust. § 365 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OBZ“): Dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.“

18. Podľa § 365 ods. 2 Obchodného zákonníka: „Dlžník, ktorého záväzok spočíva v peňažnom plnení, je v omeškaní, ak nesplní riadne a najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia dokladu alebo do 30 dní odo dňa poskytnutia plnenia veriteľom, podľa toho, ktorý z týchto dní nastal neskôr, ak zo zmluvy nevyplýva iná lehota splatnosti.“

19. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka: „Ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatennej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.“

20. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

21. Vykonaným dokazovaním súd vzal za preukázané, že tak ako pri rozhodovaní o priznaní samotnej istiny, je pasívne legitimovaným subjektom v tomto konaní žalovaný aj pri rozhodovaní o príslušenstve predmetnej istiny, a túto skutočnosť žalovaná strana ani nerozporovala. Tak, ako správne v písomnom vyjadrení a vo svojom stanovisku na pojednávaní predniesol žalovaný, žalobca má v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení nárok na v nájomnej zmluve dohodnuté úroky z omeškania vo výške 0,05 % za každý aj začatý deň omeškania, čo je v súlade s ustanovením § 365 ods. 1 a nasl. Obchodného zákonníka. V konaní bol sporný len dátum, od ktorého má byť žalobcovi priznaný nárok na príslušné úroky z omeškania z jednotlivých dlžných súm v zmysle vystavených faktúr za jednotlivé dlžné obdobia. Z dôkazných listín predložených žalobcom - písomných výziev, ktoré boli doručované firme NOVES Okná, a. s., súd vzal za preukázané, že nárok žalobcu je dôvodný tak, ako sa ho domáha žalobca v zmysle druhej alternatívy ním navrhutej v písomnom vyjadrení k zrušujúcemu uzneseniu krajského súdu. Priznal v súlade so znením bodu 8.7 predmetnej nájomnej zmluvy úrok z omeškania, a to od 7. dňa odo dňa doručenia jednotlivých výziev. Vychádzal teda z argumentácie, že až v uvedených dátumoch sa predmetné faktúry dostali do priamej fyzickej dispozície samotného žalovaného. Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako je popísané v enunciiate tohto rozsudku.

22. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

23. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

24. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

25. Žalobca bol úspešný čo do istiny v rozsahu 100 %, nepatrný neúspech mal len v časti priznaných úrokov z omeškania, tieto netvoria istinu, preto súd má zato, že žalobca má nárok na plnú náhradu trov konania voči žalovanému, o čom rozhodol v zmysle ustanovení § 255 ods. 1 C.s.p.

26. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 odseku 1 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.